

[Lykketoft]

Så vil jeg i øvrigt godt sige til finansministeren, at jeg synes, man går over stregen. Hvad er sandheden om regeringen, der altid, når den finder det politisk opportunt, kan finde penge til at finansiere en lille indrømmelse til CD? Det er, at man laver et nyt bogholderitrick, så man krone for krone kan påstå, at man har finansieret et eller andet. Det er sådan, man gør det. Det har ikke spor med realøkonomi at gøre. Vi har set en serie af små, billige bogholderitrick for at få de politiske kabaler til at gå op gang på gang på gang.

Det er lidt stærkt, når en finansminister, der er ekspert i den slags trick, stabler sig op her og siger, at det vel nok er en uansvarlig opposition, vi har, der nu vil gennemføre et forslag, hvor den samme finansminister så i øvrigt misbruger sit embedsapparat til at lave nogle overkant-skøn for, hvad det koster. For det er også karakteristisk og i øvrigt karakteristisk for en kedelig tendens i tiden, at man misbruger sit embedsapparat til stærkt tendentiøse skøn over, hvad tingene koster.

Nu vil jeg godt spørge finansministeren, hvis vi tager det helt klare overkant-skøn, at det her koster 100 mio. kr. brutto, hvor mange indtægter det så er nødvendigt at skaffe for at finansiere noget, som er skattepligtig indkomst for de pågældende, og som i et vist omfang oven i købet betyder modregning i forskellige socialydelser. Må vi få klar besked om, hvor meget finansiering der er nødvendig, hvis det skøn med forventning og i modstrid med tidligere besvarelser fra Finansministeriet skulle vise sig at have noget på sig?

Finansministeren (Henning Dyremose):

Man kan roligt sige, at hr. Lykketoft brugte ganske stærke ord. Derfor vil jeg tilbyde hr. Lykketoft, at han, gerne med deltagelse af pressen, kommer over på mit kontor med en udskrift af, hvad hr. Lykketoft her har sagt i folketingsalen. Vi kan gerne invitere pressionsgruppen med, som også har været hos mig.

Så skal jeg vise hr. Lykketoft det takkebrev, jeg har fået fra pressionsgruppen, fordi jeg ærligt sagde til dem, at der ikke er råd til ufinansierede lettelser af samordningsfradraget. Jeg har på skrift et takkebrev, fordi jeg ærligt svarede, at vi ikke havde råd til den slags ufinansierede lettelser.

Se, det er sandheden bag den beskyldning, hr. Lykketoft netop kom med. Jeg synes, den karakteriserer hr. Lykketoft bedre, end den karakteriserer dem, han talte om.

Må jeg så ikke sige til hr. Bakholt, at hvis hr. Bakholt betvivler beregningerne, som er baseret på, at jeg under førstebehandlingen sagde, at jeg på det tidspunkt skønnede, det ville koste mellem 130 og 150 mio. kr. – det er senere under udvalgsarbejdet blevet kvalificeret nedad – har vi meget veldokumenterede undergrundlag. Jeg tilbyder gerne, at hver eneste regneforudsætning bliver lagt frem i udvalget, og jeg tilbyder gerne et samråd i udvalget, hvis Socialdemokraterne vil sige, at de, hvis vi i det samråd kan dokumentere, at beløbet er i størrelsesordenen 100 mio. kr., ikke vil fremme forslaget uden først at have fundet finansieringen.

Hvis der er reel vilje til at gå ind i regneforudsætningerne, så vil jeg anbefale Socialdemokratiet at trække forslaget tilbage til udvalget og lade os få den grundige dokumentation i stedet for her at komme med mærkværdige beskyldninger om i virkeligheden mine embedsmænds hæderlighed. Jeg giver det tilbud, og jeg synes, Socialdemokratiet skulle tage imod det.

Så vil jeg i øvrigt sige til hr. Duetoft, at de 15 mio. kr. var halvårsvirkning. De 30 mio. kr. var helårsvirkning af det, vi talte om dengang.

Jeg vil gerne bekræfte igen, at hr. Duetoft og hr. Arne Melchior sagde, at også selv om det lå mellem det beløb og de 130-150 mio. kr., ville CD sandsynligvis stemme for.

Vi har altså heldigvis ikke noget mellemværende, og jeg siger tak til CD for tilsagnet om, at CD som sædvanlig, når vi skal have finanslovsforhandlinger, vil være med til at finde tilsvarende kompenserende besparelser. Det tilsagn har jeg stor tillid til, og det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg bemærkede, at finansministeren i ringe grad svarede på det, jeg anklagede ham for, og til gengæld påstod, at jeg havde anklaget ham personligt for at have været ude at give løfter om at fjerne samordningsfradraget.

Næh, det er såmænd kun et meget stort udsnit af hans folketingsgruppe. Hvis vi skal til at udveksle dokumenter, så kan vi jo samle sammen alle de interessante svarbreve, der har været fra konservative folketingsmedlemmer, om,